

Arrest

nr. 204 116 van 22 mei 2018
in de zaak X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon X op 8 februari 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 11 mei 2016 een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 4 december 2017, met kennisgeving op 10 januari 2018, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Eveneens op 4 december 2017, met kennisgeving op 10 januari 2018, wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: F., A; (...)

geboortedatum: (...).1961

geboorteplaats: Midar

nationaliteit: Marokko

en minderjarig kind:

E.A.Y. (...)

Geboren op (...).2000

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen ...30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Zij betoogt:

“Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd:

"Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980: verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig visum

Verzoekers verwijzen uitdrukkelijk naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land".

Dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze verwijst naar de gezinssituatie van verzoekers.

Dat uit de bestreden beslissing geenszins kan worden afgeleid of er effectief rekening werd gehouden met de gezinssituatie.

Verzoekster is een weduwe. Zij diende zich sedert de dood van haar echtgenoot alleen te ontfermen over verzoeker, die ernstige medische problemen heeft.

Verzoekers wonen in België samen met hun zoon, respectievelijk broer, die hier legaal verblijft. Tevens wonen de vier nonkels van verzoeker (met name Ibrahim, Khalid, Mohammed en Said) allen in ons land.

Verzoekers hebben derhalve geen familieleden meer in hun land van herkomst die hulp kunnen bieden.

Het is voor verzoekers onmogelijk om terug te keren naar Marokko, aangezien de medische zorgen daar niet voorhanden zijn. Dit werd ten overvloede aangehaald in de aanvraag tot medische

regularisatie en het beroep tegen deze negatieve beslissing, dat thans ook werd neergelegd bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er zijn derhalve geen banden meer met het land van herkomst.

Verzoeker verkeert bovendien in een slechte gezondheid. Dit wordt geenszins betwist door de beslissing inzake de medische regularisatie.

In de bestreden beslissing wordt op geen enkele wijze verwezen naar de gezondheidsproblematiek van verzoeker.

Het uitvoeren van het bevel om het grondgebied te verlaten zou een schending van artikel 3 EVRM tot gevolg hebben. Indien verzoekers gedwongen dienen terug te keren naar Marokko, zal dit een ernstige verslechtering van de gezondheidstoestand van verzoeker tot gevolg hebben.

Verwerende partij is op de hoogte van de gezondheidssituatie van verzoeker en had hieromtrent in de bestreden beslissing moeten motiveren.

Het buiten beschouwing laten van de slechte gezondheid van verzoeker en de gezinssituatie schendt de motiveringsplicht.

Dat er helemaal geen rekening werd gehouden met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet blijft eenvoudig door de niet vermelding ervan in de bestreden beslissing.

Dat de bestreden beslissing derhalve een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt. Er is geen zorgvuldige voorbereiding geweest bij het nemen van de bestreden beslissing en de belangen van verzoekers werden niet zorgvuldig afgewogen.

De bestreden beslissing dient bijgevolg te worden vernietigd.”

3.2. De verwerende partij antwoordt op het eerste middel het volgende in haar nota met opmerkingen:

“In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van: - artikel 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ; - artikel 62 van de Vreemdelingenwet , - artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet ; - het zorgvuldigheidsbeginsel ; - de artikelen 3 en 8 EVRM ; - de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening zou houden met de gezinssituatie van de verzoekende partij. De verzoekende partij voert ook aan dat geen rekening werd gehouden met het feit dat het onmogelijk zou zijn om terug te keren naar het land van herkomst, gelet op het feit dat de medische zorgen voor haar minderjarige zoon aldaar niet voorhanden zijn.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing. De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Verder stelt de verweerder vast dat verzoekende partij een schending opwerpt van zowel de formele als de materiële motiveringsplicht, terwijl nochtans het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001).

Wanneer verzoekende partij in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, betekent dit dat van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen werden ondervonden.

De verweerder zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekend partij inderdaad in het Rijk werd aangetroffen zonder houder te zijn van de krachtens artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten. De verzoekende partij betwist zulks ook nergens in haar inleidend verzoekschrift.

Terwijl uit de bepaling van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging in de gegeven omstandigheden niet anders vermocht dan een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) te betekenen aan de verzoekende partij.

5/13

De verzoekende partij voert aan dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging geen rekening zou zijn gehouden met de in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vervatte belangen, doch dienaangaande mist de kritiek van de verzoekende partij grondslag.

Art. 74/13 Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

In antwoord op de verzoekende partij haar kritiek benadrukt verweerder vooreerst dat niet dienstig kan worden voorgehouden dat artikel 74/13 Vreemdelingenwet zou zijn geschonden, omdat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd over dit artikel en de erin opgenomen elementen. Verweerder laat gelden dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet geen dergelijke uitdrukkelijke motiveringsplicht bevat.

Het volstaat dat uit de gegevens van de zaak, weze het uit de stukken van het administratief dossier of uit de bestreden beslissing zelf, kan worden vastgesteld dat de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van de verwijderingsbeslissing is overgegaan tot het individueel onderzoek dat in wezen uit voornoemd artikel 74/13 Vreemdelingenwet voortvloeit.

Dienaangaande merkt verweerder op dat uit de stukken van het administratief dossier, te weten een synthesenota dd. 04.07.2017, blijkt dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging uitdrukkelijk rekening werd gehouden met de in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vervatte belangen, als volgt:

“Gezins- en familieleven: de beslissing geldt voor het hele gezin, zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM

Hoger belang van het kind: een verwijdering schaadt het hoger belang van het minderjarig kind niet. Het is immers in het belang van het kind dat de familiale cel niet verbroken wordt en dat hij samen met zijn moeder, met wie hij een gezin vormt, gevolg geeft aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezondheidstoestand: de arts-adviseur verklaarde overigens in zijn medisch advies dd. 26.6.2017 reeds dat er op basis van de voorgelegde medische dossierstukken niet blijkt dat er sprake is van een strikte medische contra-indicatie om te reizen.”

Terwijl uit de stukken van het administratief dossier nergens blijkt dat voormelde overwegingen niet langer actueel zouden zijn, inzonderheid gelet op het feit dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op 04.12.2017 opnieuw ongegrond werd verklaard.

Het loutere feit dat de synthesenota dateert van enkele maanden voorafgaand aan de bestreden beslissing, volstaat allerminst om te besluiten dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met de in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vervatte belangen, nu de verzoekende partij zelfs niet met een begin van bewijs aannemelijk

6/13

maakt dat de overwegingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging niet langer actueel zouden zijn. Gelet op het voorgaande mist de verzoekende partij haar kritiek grondslag, waar wordt voorgehouden dat geen rekening zou zijn gehouden met de in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vervatte belangen.

Verweerder merkt volledigheidshalve nog op dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet een algemene bepaling is dat een individueel onderzoek noodzakelijk maakt en er op gericht is te waarborgen dat de gemachtigde van de Staatssecretaris, ook in het kader van een gebonden bevoegdheid, bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening houdt met welbepaalde fundamentele rechten, met name het belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling.

Het komt in de eerste plaats toe aan diegene die zich wil beroepen op de bescherming voorzien in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, om aan de hand van concrete gegevens aan te tonen dat hij zich daadwerkelijk kan beroepen op de hierin vermelde elementen.

Verzoekende partij levert dit bewijs niet, minstens blijft zij in gebreke om aannemelijk te maken dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging met welbepaalde essentiële zaken geen rekening zou hebben gehouden.

Zie ook:

“Het komt in de eerste plaats toe aan diegene die zich wil beroepen op de bescherming voorzien in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, om aan de hand van concrete gegevens aan te tonen dat hij zich daadwerkelijk bevindt in één van de in dit artikel vermelde situaties. In casu blijkt echter dat de verzoeker zich beperkt tot loutere beweringen en dat hij het beweerd gezinsleven met V(...) Y(...) I(..) in het kader van het onderhavige beroep op geen enkele wijze staft.” (R.v.V. nr. 105.706 van 19 november 2012)

De verzoekende partij verwijst in het eerste middel naar de gezinssituatie en het feit dat zij zich als enige ouder dient te ontfemen over haar kind dat ernstige medische problemen heeft.

Dienaangaande blijkt echter uit de stukken van het administratief dossier dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd afgewezen, om de reden dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar kan worden weerhouden voor een terugkeer naar het land van herkomst, gelet op de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de voor haar minderjarig kind vereiste behandeling.

Er kan eenvoudigweg niet ernstig worden voorgehouden dat geen rekening zou zijn gehouden met de specifieke situatie van de verzoekende partij.

(...)

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen”

3.3. Het geschonden geachte artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Zoals uit het arrest nr. 204 115 van 22 mei 2018 is gebleken heeft de verwerende partij niet terdege onderzocht heeft of de gezondheidstoestand van het kind de verzoekende partij een terugkeer naar het herkomstland al dan niet verhindert. De aangevoerde schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet ten aanzien van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is dan ook gegrond. De verwijzing in de nota met opmerkingen door de verwerende partij naar de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de synthesenota van 4 juli 2017 waarin verwezen wordt naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 26 juni 2017 alsook de afwijzing van de medische regularisatieaanvraag is gelet op het voornoemde vernietigingsarrest niet dienstig om te stellen dat er wel degelijk rekening werd gehouden met de gezondheidssituatie van het kind van verzoekende partij, temeer geen rekening werd gehouden met het op 30 november 2017 verstrekte nieuw medisch advies van de ambtenaar-geneesheer. Dit advies vormt overigens de grondslag van de beslissing van 4 december 2017 die door de Raad bij arrest nr. 204 115 van 22 mei 2018 wordt vernietigd.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU